

Susuyor Bir Çocuk Luk

– duygusalca · 08 Ağustos 2009

Sorguda bir çocuk .
Kahrını yıktığı,
açmamış bir sarı gonca,
sarmaşıkların içinde çığlık atarken
Sorgulanıyor bir çocuk/luk
hak etmediği halde .

Masum ama isyanı sessiz.
Toprak ve kök arasına sıkışmış .
Uzak ama yakında
bir çocuk/luk duruyor
ayaklarının dibinde .
Sitemkar bir ayrılık işleniyor ince fidelerine.
Yağmurların ıslak teriyle
zaman feryadını bırakıyor
bir çingirak sesiyle.
Sorguda bir çocuk.
Uslanmış ,puslanmış yüzüyle
Bir işaret parmağı
dudağında durmaktan kangren olmuş ,
yapışmış taze tenine.
Gözlerinde ki tek umutlu bakış
yere düşmüş susuyor
Bir çocuk/luk haksız yere.

Ne git, ne de kal ,
diyemeyen bir dil duruyor
Dudaklarının içinde ki
gizli duran cümlesin de.
Uzaniyor üzerine bir gölge,
yalın ayaklarına degen
geleceğin dikenleriyle.
Çok uzaklardan
bir kına kokusu değişiyor yüzüne.
"Annem "diyemiyor.

Susuyor ...
konuşuyor gözleriyle
Sonra...sonra
Kaldırınca başını bir an gökyüzüne
Bir çınar gölgesi geliyor
saçlarını tarayan elleriyle.
"Babam , babam " diyemiyor
Susuyor öylece.
Bir papatya konuyor
Yanaklarında ki küçük çillerine.
"Ablam "dese ...
Korkuyor gidecek diye.
Susuyor bir çocuk/luk
Sorgusu şimdiden
Geleceğin kırık dümeninde

Kör ebe oynuyor
Arkasında bıraktığı ,
yaşından daha büyük hatıraları.
Paslı salıncağın üzerinde
yağmurları topluyor
yırtık eteğine .

Bir siyah balon vermişler eline
"Nedir" bile diyemeden
Parmaklıkların ardında kendini buluyor
Özgürlüğü
uçurtmaların sırtın da izlercesine

Susuyor bir çocuk/luk
Sorguda kaldığı yerde

07/08/2009

Tülay Akçakoyunlu